# Κυριακή ΙΒ’ Λουκά: Χριστός, χορηγός της ζωής

**Categories :** ΘΕΟΛΟΓΙΑ

**Date :** 13 Ιανουαρίου, 2023

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ (Λουκ. ιζ΄ 12-19)

Ὁ Χριστός πολλές φορές κατά τήν τριετή δημόσια δράση του, εἴτε ἀντιληπτός εἴτε μή ἀπό αὐτούς πού τόν συνόδευαν, ἦλθε ἀντιμέτωπος μέ τήν ἀνθρώπινη ἀσθένεια, μέ τόν πάσχοντα ψυχοσωματικά ἄνθρωπο, καί ὡς ἰατρός ψυχῶν καί σωμάτων χορήγησε γενναιόδωρα τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας του.
Μία τέτοια περίπτωση διασώζει καί περιγράφει ἡ γραφίδα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ· τήν περίπτωση **ὁμάδας δέκα μάλιστα ἀνθρώπων πού ἔπασχαν ἀπό τή χρόνια καί πολυώδυνη καί μέ φοβερές κοινωνικές συνέπειες ἀσθένεια τῆς λέπρας**. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, τηρώντας τά «ὑγειονομικά πρωτόκολλα» τῆς ἐποχῆς τους, μέ ὅσο δυνατότερη φωνή εἶχαν, ἀνέκραξαν πρός τόν Ἰησοῦ λέγοντας: «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», δηλ. δεῖξε τό ἔλεός σου καί θεράπευσέ μας.

### Ἡ ἀρχοντιά τῆς εὐγνωμοσύνης

Τό θαῦμα γίνεται, ἡ ὑγεία ἀποκαθίσταται, ἡ λέπρα καθαρίζεται, ἡ ἀσθένεια θεραπεύεται, καί γεμάτοι δύναμη καί εὐεξία οἱ δέκα πρώην λεπροί σπεύδουν πρός τούς ἱερεῖς σύμφωνα μέ τήν προτροπή τοῦ Χριστοῦ, γιά νά βεβαιώσουν καί κατά τόν Νόμο τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τους. Ἕνας μονάχα ὅμως, καί μάλιστα ὄχι ἀπό τό γένος τῶν Ἑβραίων, ἐπιστρέφοντας ἐκφράζει τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη του πρός τόν δωρεοδότη Χριστό.

### Ἡ λέπρα τῆς ἀγνωμοσύνης

«*Οἱ δέ ἐννέα ποῦ;*», τό παράπονο τοῦ θεραπευτοῦ Ἰησοῦ. **Ἡ εὐγνωμοσύνη τίποτε δέν προσθέτει σέ αὐτόν πού εὐεργετεῖ** μέ ἀγάπη, πόσο μᾶλλον ὅταν «ὁ εὐεργετῶν καί ἰώμενος» εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι τό λουλούδι ἐκεῖνο πού ἀνθίζει στήν καρδιά τοῦ εὐεργετηθέντος, ὅταν ἐντός της ὑπάρχει πρόσφορο ἔδαφος. **Τόν εὐεργετηθέντα πού τήν ἐκφράζει καταστολίζει, τόν γεμίζει μέ εὐωδία πνευματική** καί τόν καθιστᾶ ἀντάξιο τῆς εὐεργεσίας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἀποτελεῖ τό ἐναρμόνιο εἰσοδικό ἄσμα γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἄς θυμηθοῦμε τόν ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος σταυρωθέντα, τόν εὐγνώμονα ληστή, ὁ ὁποῖος

σύμφωνα μέ ἄγραφη παράδοση εἶναι ὁ δέκατος ἰαθείς πρώην λεπρός, πού παρότι ἀκολούθησε δρόμους ἐκτός καί πέραν τοῦ Νόμου τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ Θεοῦ καί καταδικάσθηκε γι' αὐτό ἀπό τούς ἀνθρώπους σέ σταυρικό θάνατο, δέν ἀλλοιώθηκε ἐντός του. Διατήρησε ἀμάραντο στήν καρδιά του τό ἄνθος τῆς εὐγνωμοσύνης καί αὐτό προσέφερε μέ ταπείνωση στόν σταυρωμένο Λυτρωτή. Αὐτό ἀποτέλεσε τό εἰσιτήριό του, ὥστε νά εἰσέλθει ἐκεῖνος πρῶτος στή βασιλεία.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλές φορές καί ἐμεῖς ἔχουμε εὐεργετηθεῖ, κυρίως ἀπό τόν Θεό· εὐεργεσία τό δῶρο τῆς ζωῆς καί τῆς ὕπαρξής μας, εὐεργεσία ἡ δυνατότητά μας ἀπό βρεφικῆς ἡλικίας νά ἔχουμε δεχθεῖ τό ἅγιο Βάπτισμα καί νά εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εὐεργεσία τό γεγονός ὅτι μητρική γλώσσα μᾶς ἔδωσαν τήν ἑλληνική, τή γλώσσα τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων, τῶν πατερικῶν, φιλοκαλικῶν καί ἀσκητικῶν συγγραμμάτων, εὐεργεσία ἡ μέ ἐλευθερία συμμετοχή μας στά ἱερά μυστήρια καί τή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔχουμε εὐεργετηθεῖ ὅμως καί ἀπό τούς συνανθρώπους μας, πολλές φορές μάλιστα χωρίς νά τό περιμένουμε, σέ ὑλικό, ἠθικό καί πνευματικό ἐπίπεδο. Καί ὅλα τοῦτα τά θεωροῦμε σχεδόν δεδομένα, χωρίς νά γεννιέται στήν καρδιά μας ἡ ἀνάγκη νά ἐκφράσουμε τήν πρέπουσα εὐγνωμοσύνη στόν Θεό καί στούς συνανθρώπους μας. Ἐπίσης, ὁπωσδήποτε ἔχουμε εὐεργετήσει καί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀναμένοντας ὅμως πάντοτε πλούσια τήν ἔκφραση τῆς εὐχαριστίας ἀπό αὐτούς πού δέχθηκαν τήν ὅποια εὐεργεσία μας. Καί στή μία καί στήν ἄλλη περίπτωση σφάλλουμε, δέν εἶναι ἡ στάση μας εὐάρεστη στόν Θεό.

Γράφει κάποιος φιλόσοφος ὅτι **ὅσα προσφέρουμε πρέπει νά τά γράφουμε στήν ἄμμο καί ὅσα μᾶς προσφέρουν νά τά σμιλεύουμε βαθιά σέ πλάκα μαρμάρινη**. Τό παράδειγμα τοῦ δέκατου λεπροῦ εἶναι σημαντικό νά ἀποτελέσει γιά ἐμᾶς ὁδοδείκτη στή σχέση μας μέ τόν Θεό καί μέ τή ζωντανή εἰκόνα του μέσα στόν κόσμο, τόν ἄνθρωπο. Τή στάση τῶν λοιπῶν ἀγνωμόνων ἐννέα ἄς τήν κρατήσουμε μέσα μας ὡς **παράδειγμα πρός ἀποφυγήν**, κρατώντας ἐντός μας τή διδακτική ὑπόμνηση ὅτι **ἡ ἀγνωμοσύνη μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ χειρότερη καί πιό μολυσματική ἀσθένεια ἀπό τή λέπρα τοῦ σώματος**.

*Ἀρχιμ. Ἄ. Ἀ.*

*(Πηγή: "Φωνή Κυρίου" ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3581), Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος)*